pag. 706.

ja nemad tõmsid edemyga tulli wäega puust kotsa, et ommi sinna=
taga mitu liiva kuuni ära wiristuksiwa, nimi meid enne rahule ei
jätte enne kuis tulli tagasiwad, nink sis hammuwõga wälja
wei. Sis ütles Peits minnu ees mulle selma tähtsa teiße hobe=
sitte ära seletada, sis pallen minnu kendalle jeda enelda jalaa
tahtes, wannawar tegi tulli pulle süpsimise pärle tappa nõo. ega
midägi es wõi parandada, ja töö nimi and ja tahtsi Peitsile
sälle, selle sis Peits pälga ietus, ja oma endise Aeda pool
tagasi minema nakkes, nimi mitte es ka lennat mäng nenga tagasi
minna, sest enne tulli ta jalaga, ja minu lats tõttanda tagasi
sõites, nink sui Peits sinna sai nimi Aeda rambuk lätte
teiße temä tedä ütlemädä alewat ja summale tangi pael ärewat,
nii et ta sihna pimatsis ollewa ärkatu, sis wäl Peits Aeda
käest pääs sinni ärä ruttuft wälle, ja iste mõlemba selle ruttu
jalaka täkkele selsis. nimi kui nemä weidiwa mand olli edesi
lännü sis ei ge kui tõwa mees neid takkan. ja sui ta neile
järge sai. sis lai see täk ommi tuga jalgusa selle mehele nii
tugewade ninda wasta, et ta sadu maha sadas. ja lõpudamad
sõi. sis lats Peits oma Aedadeglga sõmi sõdo, ja pidiwa tõwe
pulma nink kopi ge ka tõnsi wellale ka ommu sõdo ärä
tagasi lats, ja Peits sai oma pure waiwaga sõndu Aedaga
õnnelikult elämä.

2. Lind om illus, puur wel ilosamp.

Olli reimeseisi welitsid, kats wanempat weli peiswa
nagemepat kohis ninga es pia temaft ütlesi kuu, es ka
kooli temaft midägi. nii sui mõnest sandi eestwõtsjast,
Ja neil olli puur aibunaid, kas ka palju aibinat olli
nimi sis narrus aibinat peale koamo. ietz aga äd wälepe
palju. sis lats ütte öe, ietz se wanemp wel wahtma, nga
se mae sõdati sui ennesi aheina ietz katte wanna ciisi.
ja sis taipe äd lats tõnal wel wahtma, ja pugga se mae
sõdati sui ietz talb aibina ellawa kadama.

Sis ütles se talb wel, ma lõen essi wahtma, wotten
oma noa, ja tappan maha ses ütsi aibinat wangile tulep.

pag. 707.

amma noali sitte wõtten. ja wanba päale pandes lats ta
aiba wahi sõrale, ja wahis saani pealsi sami ja se
mae sõdati. sui sis tõwaga ütt päisteni tsinh aibahe lennas
ninni temä paistes alli nii puur et aibnaid tõsi walgis sui,
sis wet temä oma nooli ja lasi tsinni pääle, ent tsinh
lennas ärä, ja ennesi ietz paly satte temä ülesst maha.

Jeda wõt nüüd temä ülesi, pand poha ja lõtsi taane, ninni
ütlel teisile weelale. ma tappi aibina wangu maha. Kas om
sis? ütsipi teise weli temälta, ma panni poha, ütlis temä
poha panni sinna aibina wangu kappelalt, misjuguine waras
se sis olli, ja temä wõt ga tuld pulle puaft wälla
ninni näitas seda teisile. nimi ütles. müsjuguine lind tulli
aibinat saama, ja mes teawasin tõdi mehede seas nooliga
nii et näede sõi, nimine paly temaft maha sattes. sest
müsjuguine olli ka teise ülle sui se paly am.

Sui tamany sui. sis ütli teise weli täime
seda linda etsima es nii illus am. sis panni teise
weli kats kahest tolla ütte, ja wõtis oma noda sutti ja
ütles nimi lätsi sis minema seda ilusat linda etsma. aga
se talb weli kanjas se oma nõmaje wennande suuta
ja ütlis kendale ütte wana sõnnan nimma tulesi, ja lätsi
sellsta natsala nimma, nimi semä seise ütte paiks. ses teise
lahkse olli. ja selma kaua kes lätsi, nimi sial olli se kaua
sial sinjetada. et ietz se lahes ütte saninge lima, ja täime
teise saninge lima, aga selmas seradahe ütte. sis lats
nee kaaga weli seda teed mes lima lätsi, aga talb ütles
ka lõis. mõtsa. sest mõtsast üttildas ietz midägi kõndelat.

Ja sui kohtisem tükki maad olli kimmi, ja
tulli mäki wasta. ja sui mõtse mõsta ka tükki aiga olli kõnna
sis kaptas kõrsta sugi mõtsast sõrsest wälli. ja sei temä
kahepe kõrsisepe õõsi, sis ütlel kohtisem pale, sui ka nüüd mo
kahepeste õnä seise. sis jahata se mulk se tsinh õnä, ka
müsjuguine am, näitas pulge pale pugi wälla wõtles. ja sugi
mõtse kõnelema nimi ütles: ma kõjen siält kus ta on. ietz
mulk pälga sis ma wiin se sinna kus se tsinh am.